

Debattert

PUBLISERT 5. desember 2010

Barnefabrikken

- **Relasjoner viktigst** De fysiske rammeforholdene er ikke så avgjørende, heller ikke det pedagogiske innholdet. Det som betyr mest for ettåringens trivsel og utvikling, er kvaliteten på relasjonene i miljøet. Ettåringene har kapasitet til å danne trygg tilknytning til to-tre profesjonelle omsorgspersoner i tillegg til foreldrene. Er disse personene i stand til å være følelsesmessig forpliktet overfor et lite barn, og kan de fungere som et fast punkt for utforskning og en trygg havn for nærhet og trøst?
Psykolog Lars Smith i Morgenbladet 5. november
- **Skremsel** Jeg lurer likevel på hva foreldre sitter igjen med etter å ha lest Smiths kronikk. Tilknytning. Hjerneutvikling. Stresshormoner. Hva gjør vi med barna våre? Utsettes ettåringene for noe farlig når de starter i barnehagen? Ingen grunn til panikk. Så vidt meg bekjent finnes det ikke forskning som viser at det er skadelig for barn å begynne i barnehage når de er ett år gamle.
Fanny Duckert i Tidsskriftet 3/2006
- **Kompetanse** - Det er ikke psykologprofesjonens oppgave å hjelpe ulike mastere med å utvikle en fagidentitet. De har en egen kompetanse som samfunnet vil vite å bruke. Dersom det fantes en master i medisin, skulle personer med denne utdannelsen da få kalle seg lege?
Forsker Henrik Daae Zachrisson i Morgenbladet 12. november
- **Barneomsorg** Stabile voksne og trygge rammer blir trukket frem som viktige faktorer for at de små skal ha det godt i barnehagen. Hvor underbygget er egentlig slike påstander av reell forskning? Kan man tenke seg at barnas stabile forhold til andre barn i noen tilfeller kan veie opp for utskifting i personalet?
Høgskolelektor i pedagogikk Mari Engsæther i Morgenbladet 12. november

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 12, 2010, side